

[Landbrugsministeren]

befrygtes, at støtten ikke får den tilsigtede virkning.

Efter det anførte må jeg besvare det stillede spørgsmål benægtende.

Spm nr. 492

Til *socialministeren* (24/3 82) af:

Ebba Strange (SF):

»Vil ministeren foranledige en cirkulære-ændring, således at der bliver overensstemmelse mellem arbejdsløshedslovgivningens regler om karantæne og den sociale bistandslovs regler om tilbagebetaling i tilfælde af arbejdsvægring?«

Begrundelse

Når man skal have bistandshjælp efter arbejdsvægring eller uden fyldestgørende grund, får man hjælpen mod tilbagebetaling. Under de samme forudsætninger får man karantæne af sin A-kasse i 2-5 uger, hvis man altså er arbejdsløshedsforsikret. Tilbagebetalingspligten løber derimod ubegrænset.

Tilstanden er blevet helt urimelig, efter at man nu skal have været medlem i tolv måneder mod tidligere seks for at blive understøttelsesberettiget i en A-kasse. Reglerne rammer især de unge arbejdsløse, der på grund af ustabile arbejdsvilkår har meget svært ved at samle den mængde arbejde sammen, der skal til for at blive understøttelsesberettiget. Med de nugældende regler skabes der uvægerligt sociale tabere blandt ungdomsgrupperne, hvorfor det skønnes helt nødvendigt, at reglerne ændres, så tilbagebetalingskravet i de omhandlede tilfælde bliver begrænset.

Besvarelse (1/4 82):

Socialministeren (Bent Hansen):

Efter bistandslovens § 26, stk. 1, nr. 1, kan det sociale udvalg træffe beslutning om tilbagebetaling, når der må ydes en person hjælp på grund af pågældendes ubegrundede opgivelse af et arbejde eller nægtelse af at påtage sig anvist arbejde.

Denne bestemmelse er uddybet i pkt. 36 i socialministeriets cirkulære af 15. august 1975 om bistandslovens almindelige bestemmelser, hvori der for så vidt angår vurderinger af, om en vægring har været ubegrundet, henvises til arbejdsløshedslovgivningen.

Denne henvisning vedrører imidlertid ikke karantæneperioden i arbejdsløshedslovgivningen, og der er hverken i bistandsloven eller i cirkulæret holdepunkter for, at pligten til at tilbagebetale kontanthjælp i forbindelse med vægring skulle kunne begrænses til et i forvejen fastsat tidsrum.

At dette ikke kan lade sig gøre, er fastslået i en afgørelse fra den sociale ankestyrelse af 1. februar 1977, der er offentliggjort i serien »Sociale Meddelelser« som SM nr. 0-101-77.

På den anden side er det ikke obligatorisk for det sociale udvalg at stille krav om tilbagebetaling i den omtalte situation. Udvalget kan derfor i tilfælde, hvor et tilbagebetalingskrav ville være en urimelig tung byrde, f. eks. for en ung arbejdsløs, undlade at bringe bestemmelsen i § 26, stk. 1, nr. 1, i anvendelse.

En tidsmæssig begrænsning af tilbagebetalingskravet kan kun gennemføres ved lovændring.

Spm. nr. 493

Til *industriministeren* (24/3 82) af:

Bertel Haarder (V):

»Hvad vil ministeren gøre for at opfylde monopolrådets krav om fjernelse af eksklusivtilstanden på kiropraktorområdet?«

Begrundelse

I et brev af 3. november 1981 til industriministeren har monopolrådet forlangt,

at Dansk Kiropraktor-Forening fjerner bestemmelser, der begrænser adgangen for kiropraktorer til at blive medlem af foreningen, og

at aftalen mellem sygesikringen og foreningen ændres, således at kravet om medlemskab som betingelse for tilskud ophæves. Henvendelsen var affødt af, at monopolrådet ikke selv havde beføjelse til at gribe ind over for eksklusivtilstanden.

Besvarelse (2/4 82):

Industriministeren (Erling Jensen):

Monopolrådets indberetning af 3. november 1981 om forholdene inden for kiropraktorbranchen omtaler dels den hidtil i Dansk Kiropraktor-Forenings regie praktiserede autorisationsordning for kiropraktorer, dels overenskomsten mellem foreningen og syge-